

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7C/116/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113232000
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6113232000.6

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarska konfederácia, registrácia č.: CHE-100.023.226. v konaní zastúpenom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, P. O. BOX 205, Bratislava, IČO: 37927795, proti odporcovi Q. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. XXXX/XX, O. O., v konaní zastúpenom JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, za účasti vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, v konaní zastúpenom JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 2 764,33 Eur s príslušenstvom, o zastavení konania, takto

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Právny predchodca navrhovateľa Profidebt Slovakia, s. r. o. sa návrhom doručeným súdu 15. 11. 2013 domáhal zaplatenia sumy 2 764,33 Eur s príslušenstvom na základe zmluvy o úvere zo dňa 10. 07. 2008, ktorú uzavrel odporca so spoločnosťou GE Money, a. s. Bratislava.

Okresný súd Banská Bystrica uznesením č. k. 7C/116/2014 - 67 zo dňa 03. 06. 2014 pripustil, aby z konania vystúpil navrhovateľ Profidebt Slovakia, s. r. o., so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 925 922 a na jeho miesto do konania vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarska konfederácia, registrácia č.: CHE-100.023.226.

Dňa 12. 12. 2013 oznámilo občianske združenie Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778 svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu.

V podaní doručenom e - mailom súdu dňa 22. 05. 2014 vedľajší účastník vzniesol námietku premlčacia, pretože uplynula trojročná premlčacia lehota. Právny predchodca navrhovateľa vypovedal zmluvu dňa 19. 01. 2010 a návrh bol podaný až dňa 15. 11. 2013. Zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom neobsahuje všetky náležitosti v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, údaj o ročnej úrokovej sadzbe, o počte, termíne a splátok istiny a údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov. Pre chýbajúce údaje je zmluva bezúročná a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd návrh zamietol a jemu priznal náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré vyčíslil.

Podaním doručeným súdu dňa 04. 11. 2014 právny zástupca navrhovateľa zobral svoj návrh na začatie konania späť, žiadal konanie zastaviť a vrátiť súdny poplatok. Dôvodom späťvzatia je skutočnosť, že

sa mu od prvotného veriteľa z objektívnych dôvodov nepodarilo zabezpečiť súdom požadované listinné dôkazy k preukázaniu uplatneného nároku.

Podľa § 96 ods. 1 O. s. p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní (§ 96 ods. 2 O. s. p.).

Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 96 ods. 3 O. s. p.).

Vzhľadom na späťvzatie návrhu na začatie konania v celom rozsahu súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Aj keď súd nemá poučovaciu povinnosť vo vzťahu k účastníkovi, ktorý je zastúpený, súd uvádza, že súdny poplatok sa vracia iba v prípade, ak nedošlo k prejednaniu veci samej (§ 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov). V konaní boli vytýčené dva termíny pojednávania, pričom už na prvom dňa 06. 10. 2014 došlo k prejednaniu veci bez prítomnosti navrhovateľa.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 O. s. p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Keďže navrhovateľ zoberal návrh späť z dôvodu, že nedokáže zabezpečiť listinné dôkazy na preukázane uplatňovaného nároku, zavinil zastavenie konania, pretože podal bezdôvodný návrh.

Úspešným v konaní bol potom odporca. Procesný úspech odporcu je zároveň procesným úspechom aj vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Ak vzniklo právo na náhradu trov konania odporcovi, vzniklo aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. S vedľajším účastníkom súd jedná ako s účastníkom konania. Vzhľadom k tomu, že má rovnaké práva ako účastník konania, má tiež právo na náhradu trov konania, ak ním podporovaný účastník konania v spore zvíťazil. Takisto mu je možné uložiť, aby vedľa účastníka, ktorému v spore pomáhal, zaplatil náhradu trov konania úspešnému účastníkovi konania.

Aj odporca, aj vedľajší účastník na strane odporcu boli v konaní zastúpení tým istým advokátom - JUDr. Andrejom Cifrom.

V tejto súvislosti považuje súd za potrebné uviesť, že JUDr. Andrej Cifra vystupuje ako právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu opakovane, pričom vždy, keď je odporca v konaní aktívny (t. j. buď sa vo veci vyjadrí alebo sa aj zúčastní pojednávania), zastupuje aj odporcu. Skutkové a právne tvrdenia JUDr. Andreja Cifru sú pri tom rovnaké alebo obdobné bez ohľadu na to, či pred súdom vystupuje ako zástupca vedľajšieho účastníka alebo ako zástupca odporcu. Aj v tomto prípade ako zástupca odporcu na pojednávaní konanom dňa 06. 10. 2014 nepovedal nič iné len to, že s vyjadrením vedľajšieho účastníka súhlasí. Súd má v tomto smere vážne pochybnosti o účelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia. Tropy právneho zastúpenia odporcu a vedľajšieho účastníka konania súd považuje za účelové s cieľom zabezpečiť si ľahký a jednoduchý zárobok. V tomto smere je potrebné uviesť, že spotrebiteľské zmluvy sú predmetom konaní v prevažnej miere. Pričom rozhodovanie súdov v spotrebiteľských zmluvách je viac menej rovnaké alebo obdobné. Je preto len ťažko predstaviteľné, že by spotrebiteľ alebo občianske združenie na ochranu spotrebiteľa tvrdili v konaní niečo iné ako v mnohých

predchádzajúcich konaniach. Ďalej je potrebné uviesť, že zákonodarca dáva súdu právomoc skúmať spotrebiteľské zmluvy v širšom rozsahu ako akýkoľvek iný právny vzťah v rámci súkromného práva. Súd ex offio skúma neprijateľnosť zmluvných podmienok, nekalé obchodné praktiky, premlčanie, výšku zmluvnej pokuty, náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a pod. V spotrebiteľskom práve sú účastníci konania ale aj súdy konfrontované formulárovými návrhmi na začatie konania a aj formulárovými vyjadreniami vedľajších účastníkov a často aj samotných spotrebiteľov, ak ich zastupuje advokát (resp. ten istý advokát ako aj vedľajšieho účastníka konania). Takýto ľahký zárobok nie je trvalo udržateľný a nemôže byť ani v súlade s právnymi predpismi. Judikatúra a aj súdna prax už ustálila, že každý účastník má právo byť v konaní pred súdom zastúpený advokátom. Táto skutočnosť však nie je limitovaná skúmaním, či trovy vynaložené na zastupovanie boli v konaní aj skutočne účelne vynaložené. Predpokladom priznania trov konania nie je len ich vynaloženie (vrátane uplatnenia a vyčíslenia, aj to nie vo všetkých prípadoch), ale aj ich účelnosť. A účelnosť vynaložených trov je súd povinný skúmať. Ak súd dospeje k záveru, že trovy konania neboli účelne vynaložené, nemôže ich účastníkovi (aj napriek jeho úspechu v spore) priznať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 2Sž/6/2014 zo dňa 16. 04. 2014 uviedol, že súdne konanie nemôže popierať svoje skutočné spoločenské poslanie a nemôže sa stať len nástrojom, slúžiacim na vytváranie ľahkého a neodôvodneného zisku na úkor protistrany, spočívajúceho v zaplatení nákladov za zastúpenie advokátom. Porušením práva na spravodlivý proces podľa článku 46 Ústavy Slovenskej republiky a práva na právnu pomoc v konaní pred súdmi podľa jej článku 47, preto nie je také rozhodnutie súdu, ktorým súd neprizná účastníkovi náhradu nákladov na zastupovanie advokátom, lebo ich nevyhodnotí ako účelne vynaložené. Pritom pravidlo, podľa ktorého možno úspešnému účastníkovi priznať len náhradu účelne vynaložených nákladov, sa vzťahuje na akékoľvek náklady konania, teda aj na náklady spojené so zastupovaním advokátom (na odmenu za zastupovanie, paušálnu náhradu hotových výdavkov a náhradu za daň z pridanej hodnoty). Za účelne vynaložené náklady podľa § 142 ods. 1 O. s. p. možno považovať len také náklady, ktoré musel účastník nevyhnutne vynaložiť, aby mohol riadne hájiť svoje porušené alebo ohrozené subjektívne právo na súde. Náklady spojené so zastúpením advokátom tomuto vymedzeniu spravidla zodpovedajú. Tomuto pravidlu však nemožno prisudzovať absolútnu, bezvýnimočnú povahu; môžu sa vyskytovať i situácie, za ktorých náklady spojené so zastúpením advokátom nemožno považovať za nevyhnutné pre riadne uplatňovanie alebo bránenie práva na súde. O taký prípad pôjde najmä v prípade zneužitia práva na zastúpenie advokátom. (pozri aj nález Ústavného súdu Českej republiky z 25. júla 2012 sp. zn. I. ÚS 988/12).

Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 988/2012 zo dňa 25. 07. 2012 konštatoval, že typový spôsob uplatnenia pohľadávky je dôkazom toho, že účelom právneho zastúpenia nie je poskytovanie právnej pomoci, ale parazitovanie na drobných pohľadávkach voči občanom, ktoré sú umelo navýšované do nezmyselnej výšky za účelom zabezpečenia ľahkého zárobku. Takéto správanie je zneužitím práva na zastúpenie advokátom, resp. dokonca procesnou šikanou, a preto takéto trovy konania nemožno priznať, hoci bol účastník vo veci samej úspešný.

Slobodu voľby advokáta nemožno vnímať ako úplne bezhraničnú. Voľba advokáta z úplne opačného konca republiky je neprimeraná, ak všetky konania prvostupňové aj odvolacie sa konajú v jednom meste, pričom o miestnej príslušnosti nie je pochyb a zároveň nejde o mimoriadne náročný a komplikovaný spor. V takom prípade má súd aplikovať výkladové ustanovenie § 2 O. s. p., podľa ktorého súdy dbajú okrem iného na to, aby sa práva nezneužívali na úkor fyzických a právnických osôb. Prostriedky vynaložené na presun advokáta cez celú republiku v situácii, keď len v mieste prebiehajúceho konania pôsobia desiatky advokátov, nie sú v takejto situácii potrebné na účelné bránenie práva, tak ako to má na mysli § 142 ods. 1 O. s. p. a účastník si ich má znášať zo svojho. (nález Ústavného súdu Českej republiky z 2. októbra 2013 sp. zn. II. ÚS 736/2012)

Súd nepovažuje trovy právneho zastúpenia odporcu ani trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu za účelne vynaložené. Právny zástupca opakovane v konaniach zastupuje vedľajšieho účastníka - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vo viacerých konaniach. Argumentuje tými istými skutkovými a právnymi tvrdeniami. Následne sa zúčastní pojednávania a aj na pojednávaní neuvedie žiadne nové či iné skutkové a právne tvrdenia. Takéto trovy právneho zastúpenia

nemožno považovať za účelne vynaložené, pretože nejde o trovy, ktoré by vedľajší účastník musel nevyhnutne vynaložiť, aby mohol brániť porušené alebo ohrozené subjektívne práva spotrebiteľa.

V prípade, že je v konaní odporca aktívny, predloží ten istý advokát (zastupujúci už vedľajšieho účastníka na strane odporcu) plnú moc aj pre zastupovanie odporcu. Argumentuje rovnako, resp. len sa stotožní s vyjadrením vedľajšieho účastníka konania. Ani tieto trovy právneho zastúpenia nemožno považovať za účelne vynaložené.

Účelne neboli vynaložené ani trovy právneho zastúpenia spočívajúce v cestovných nákladoch a náhrade straty času za cestu z Lučenca do Banskej Bystrice. V obvode Okresného súdu Banská Bystrica je zapísaný dostatočný počet advokátov, z ktorých si má právo odporca a aj vedľajší účastník konania na strane odporcu vybrať, rešpektujúc pri tom miestnu príslušnosť súdu, o ktorej niet žiadnych pochyb.

Vzhľadom na skutočnosť, že súd nepovažoval trovy odporcu za účelne vynaložené, trovy právneho zastúpenia mu ani nepriznal. O postupe advokáta v konaní svedčí aj vyjadrenie odporcu na pojednávaní konanom dňa 05. 11. 2014, kde odporca uviedol, že si trovy konania neuplatňuje. Neušlo pozornosti súdu, že na tomto pojednávaní sa vedľajší účastník a teda ani jeho právny zástupca nezúčastnil.

Keďže súd odporcovi nepriznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, nepriznal ich ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. V tomto smere súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Co/238/2013 - 99 zo dňa 12. 08. 2014, v ktorom konštatuje, že vedľajšiemu účastníkovi by mohla náhrada trov konania priznaná len v prípade, ak by právo na náhradu trov konania vzniklo aj tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval, nakoľko vedľajší účastník zdieľa procesný úspech alebo neúspech toho účastníka, na strane ktorého vystupuje.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

: Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení štvormo na tunajší súd. (§ 374 ods. 4 O. s. p.)

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis.

Odvolanie treba predložiť v štyroch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.